

Die Fernsehkanzel

Arche TV

Program TV z 30.03.2014 (Nr 988)

„Ostatnia wieczerza i jej znaczenie”

Pastor Wolfgang Wegert ©

Kazanie: „A dając to zalecenie, nie pochwalam, że się schodzicie nie ku lepszemu, ale ku gorszemu. Słyszę bowiem najpierw, że gdy się jako zbór schodzicie, powstają między wami podziały; i po części temu wierzę. Zresztą, muszą nawet być rozdwojenia między wami, aby wyszło na jaw, którzy wśród was są prawdziwymi chrześcijanami. Wy tedy, gdy się schodzicie w zborze, nie spożywacie w sposób należyty Wieczerzy Pańskiej; każdy bowiem zabiera się niezwłocznie do spożycia własnej wieczerzy i skutek jest taki, że jeden jest głodny a drugi pijany. Czy nie macie domów, aby jeść i pić? Albo czy zbożem Bożym gardzicie i poniewieracie tymi, którzy nic nie mają? Co mam wam powiedzieć? Czy mam was pochwalić? Nie, za to was nie pochwalam. Albowiem ja przejąłem od Pana to, co wam przekazałem, że Pan Jezus tej nocy, której był wydany, wziął chleb, a podziękowawszy, złamał i rzekł: Bierście, jedzcie, to jest ciało moje za was wydane; to czyńcie na pamiątkę moją. Podobnie i kielich po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich to nowe przymierze we krwi mojej; to czyńcie, ilekroć pić będziecie, na pamiątkę moją. Albowiem, ilekroć ten chleb jecie, a z kielicha tego pijecie, śmierć Pańską zwiastujecie, aż przyjdzie.”

(1 Koryntian 11,17-26)

Chcemy rozmawiać o niektórych cechach albo o właściwości Ostatniej Wieczerzy, które pokazuje nam tekst.

Dziękczynienie

Cechą ostatniej Wieczerzy jest **dziękczynienie i uwielbienie**. Czytaliśmy: „Albowiem ja przejąłem od Pana to, co wam przekazałem, że Pan Jezus tej nocy, której był wydany, wziął chleb, a **podziękowawszy**” (werset 23-24).

A więc Jezus rozpoczął wieczerzę Pańską z dziękczynieniem. A w jakim duchu my obchodzimy wieczerzę Pańską! W duchu wdzięczności. Mówimy: „Dziękuję Panie Jezu, że mnie zaprosiłeś do twojego stołu”. Chcemy z wielkim podziękowaniem za Golgotę świętować komunie świętą i uświadomić nasze serca, że nie jest to oczywiste, że my możemy przy tym być i że doświadczyliśmy zbawienia przez drogocenną Krew naszego Zbawiciela.

Pamiętka

Inną charakterystyczną cechą Wieczerzy Pańskiej jest **Pamiętka**. Jezus powiedział: „*To czyńcie na moją pamiętkę!*” (werset 24).

Jakie umocnienie, że Jezus nie powiedział: „Pamiętajcie o mnie, podczas gdy wybudujecie dla mnie nagrobkowy kamień albo pomnik w Jerozolimie. Umieście mnie w postaci dużego pomnika na wysokim piedestale” jak na przykład Bismarcka albo: „Zbuduj mi piramidę” jak faraonowi. Nie powiedział też: „Postawcie mnie w sarkofagu i zbudujcie mi mauzoleum” jak Leninowi. Nie, znak pamięci dla Jezusa jest inny. Jest niesamowicie genialne i mądre, ponieważ nie może być zniszczone lub zlikwidowane. Ten pomnik jest już 2000 lat i nie wyblakł, nie musi być odrestaurowywany, jest zawsze świeży.

Wszędzie obchodziło się przez wszystkie wieki i tysiąclecia, w wolności i prześladowaniu, w obozach pracy, więzieniach, szpitalach, kościołach, zborach, w dobrych i złych czasach. Również ludzie obchodzili w samotności sami. Ja nawet słyszałem, że wierzący, którzy z powodu ich chrześcijańskiego wyznania zostali uwięzieni w samotnej celi, mieli odwiedziny anioła, który obchodził z nimi Wieczerzę Pańską nie, nie nagrobki i pomniki, ale Jezus założył trwały znak.

Pouczenie

Trzecim znakiem wieczerzy Pańskiej jest pouczenie. W wersecie 25 czytamy: „*Ten kielich to nowe przymierze we krwi mojej*”

Tutaj jesteśmy pouczeni, że Wieczerza Pańska nie jest sprawą skali światowej, ale zobowiązana w ramach przymierza. „*Albowiem to jest krew moja nowego przymierza, która się za wielu wylewa na odpuszczenie grzechów*” (Mateusz 26, 28). Biblia nie naucza uniwersalnego zbawienia, ale uczy, że wszyscy ludzie z powodu ich grzechów stoją poza Bożą sprawiedliwością, ale On wielu z nich wybrał za darmo z łaski jak „dzieci nowego przymierza”. I dla tych „wielu” Jezus wylał swoją krew, jako krew przymierza.

Wieczerza Pańska dlatego jest dla dzieci przymierza, którzy są dziećmi Bożym. Jest to wieczerza Pańska dla członków rodziny Bożej, dla Jego kościoła, eklezji, a nie dla każdego. Tylko jeśli żyjesz w pewności wiary w Chrystusa jako swojego Zbawiciela i możesz powiedzieć: „Abba Ojcze”, wtedy z radością bierz udział w Wieczerzy Pańskiej.

Trwałość

Istotną cechą ostatniej wieczerzy jest **trwałość**. Jesteśmy wezwani, nie odstępować od wieczerzy Pańskiej. „*albowiem, ilekroć ten chleb jecie, a z kielicha tego pijecie, śmierć Pańską zwiastujecie, aż przyjdzie*” (werset 26).

Inne tłumaczenie mówi: „**Róbcie to często!**” Można dyskutować o tym, czy powinno to być raz w tygodniu, cztery razy w tygodniu lub codziennie. Cieszę się z tego, że Biblia pozwala często. Po prostu mówi „ilekroć”. Nie mówi, co dwa tygodnie”, ale często. My jako Arak –Kościół obchodzimy co miesiąc. Pozwólmy nam być tam dla naszego wzmocnienia i dla Jego chwały! To „*czyńcie, ilekroć jeść i pić będziecie*”, ale wskazuje również, że potrzebujemy przebaczenia każdego dnia. Dlatego świętujemy zawsze i wciąż na nowo, tak „często” wieczerzę Pańską. Obchodzimy trwale jako znak na to, że nie tylko raz, ale przez nasze całe życie potrzebujemy przebaczenia. Tak długo jak chrześcijanie na tej ziemi, będą oni utrzymywać Wieczerzę Pańską, a mianowicie „*aż przyjdzie*”. Aż Jezus przyjdzie ponownie.

Zwiastowanie

Tak samo widzimy, że wieczerza Pańska również zawiera **zwiastowanie**. Głosimy Śmierć Jezusa Chrystusa. Natknąłem się na to, że apostoł mówi nam: „*Albowiem, ilekroć ten chleb jecie, a z kielicha tego pijecie, Śmierć Pańską zwiastujecie, aż przyjdzie.*”

On nie mówi, że zwiastujemy narodziny Pana.

Dziś istnieje tendencja, że krzyża już się nie lubi. Dla wielu jest symbolem przemocy. Tu wszyscy w porównaniu wcześniejszym a dzisiejszym jesteśmy przecież wszyscy dobrymi ludźmi, odrzucamy torturę i przemoc. Dlatego nie chce się więcej tego chrześcijańskiego znaku, chce się zdjąć go ze ścian.

Kiedy obchodzimy wieczerzę Pańską, nie zwiastujemy żłóbka, ani nie znaków i cudów Jezusa, ani Jego zmartwychwstania, wniebowstąpienia ani Jego powrotu, ale głosimy Jego śmierć, Jego ukrzyżowanie. O to chodzi. To jest istota Ewangelii. Jezus mógł przyjść w ciele, On mógł zrobić więcej cudów. On mógł nawet zmartwychwstać. Ale jeśli by nie umarł za nas na krzyżu, nie byłoby zbawienia.

Duchowy pokarm

Szósty punkt: Wieczerza Pańska zostaje nam przedstawiona również jako **potrawa**. Mówi się, mamy jeść i pić. Całość jest oczywiście duchowo rozumiana. Jemy prawdziwie i pijemy prawdziwie. W wersecie 24 czytamy: „A podziękowawszy złamał i rzekł: *Bierzcie, jedźcie!*” Jezus nie powiedział: „przyglądajcie się lub medytujcie nad nim, bo to jest moje ciało”. Nie, On mówi: **Jedźcie!**

„*To jest moje ciało*”. I dalej w wersecie 25: „*Ten kielich to nowe przymierze we krwi mojej: to czyńcie, ilekroć pić będziecie, na pamiątkę moją! Już w Jana 6 Jezus powiedział: „Kto spożywa ciało moje i pije krew moją, we mnie mieszka, a Ja w nim” (werset 56).*

Gdy świętujemy Wieczerzę Pańską, która jest wprawdzie zewnętrznym znakiem, ale jemy i pijemy całkiem realnie. Głosimy przez to postępowanie, że przyjęliśmy Jezusa w nas i staliśmy się jedno z Nim. Zbawiciel modlił się w Jana 17: „*Jak Ty, Ojczy, we mnie, a Ja w Tobie, aby i oni w nas jedno byli*” (werset 21). To znaczy, jesteśmy w Nim połączeni. „*Teraz nie żyje ja, ale żyje we mnie Chrystus*”.

Gdy Izrael miał obchodzić Paschę, Pan wydał polecenie: „*Mięso jego upieczone na ogniu spożyją podczas tej nocy, jeść je będą z praśnikami i gorzkimi ziołami....Nie pozostawiajcie z niego nic do rana*” (2 Mojżesza 12, 8-10).

Dla Spurgeona te słowa znaczyły, że my powinniśmy jeść całego Chrystusa. Powinniśmy Go przyjąć jak pyszne jedzenie i nic nie pozostawić z Niego. Wszystko, co jest przez Niego objawione, całe Jego Słowo, powinno być słodkie w naszych ustach. Co za wspaniała wspólnota!

Nadzieja

Ostatnia jest **nadzieja**, która łączy się z Wieczerzą Pańską. Jezus powiedział: „*Albowiem powiadam wam: nie będę pił odtąd z tego owocu winorośli aż do owego dnia, gdy go będę pił z wami na nowo w królestwie Ojca mego!*” (Mateusz 26, 29).

Będzie więc Wieczerza Pańska, że wszyscy będą przeżywać te, które kiedyś obchodzone były na tej ziemi. To będzie Wieczerza Pańska, weselna uczta w niebie. Ostatnia Wieczerza Pańska którą obchodzimy na tej ziemi, jest tylko cieniem przygotowania, zapowiedzią nadziei. Kiedyś będzie święto, które Jezus będzie celebrować z nami we wspaniałym świecie, kiedy zobaczymy Go twarzą w twarz.

Dlatego mówi w Objawieniu 3, 20: „*Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi wstąpię do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze mną*”.

Jeśli nie należysz jeszcze do Jezusa, nie jesteś jeszcze z nim połączona, wtedy przyjmij dzisiaj to pukanie do twojego serca. Następnie otwórz drzwi! A Pan mówi: „*Przyjdę do Ciebie i będę z tobą wieczerzał a ty ze mną*”. To podarowuje Tobie Pan w Swojej łasce! Amen!